



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 20. novembra 2018*

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) –
Rozhodnutie schvaľujúce predloženie dokumentu na rokovanie medzinárodnej organizácii –
Prípustnosť – Napadnuteľný akt – Výlučná, spoločná alebo doplňujúca právomoc Európskej únie –
Samostatné konanie Únie v rámci medzinárodnej organizácie alebo účasť členských štátov spoločne
s Úniou – Zachovanie morských biologických zdrojov – Rybolov – Ochrana životného prostredia –
Výskum – Chránená morská oblasť (CHMO) – Zmluva o Antarktíde – Dohovor o zachovaní morskej
fauny a flóry v Antarktíde – Weddellovo more a Rossovo more“

V spojených veciach C-626/15 a C-659/16,

ktorých predmetom sú dve žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podané 23. novembra 2015
(C-626/15) a 20. decembra 2016 (C-659/16),

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet, E. Paasivirta a C. Hermes, splnomocnení zástupcovia,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro a M. Simm,
splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze, J. Möller, K. Stranz a S. Eisenberg,
splnomocnení zástupcovia,

Helénska republika, v zastúpení: G. Karipsiadis a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

Francúzska republika, v zastúpení: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues a B. Fodda, splnomocnení
zástupcovia,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: M. Gijzen, M. Bulterman a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,

Portugalská republika, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a M. L. Duarte, splnomocnení
zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

Fínska republika, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren a L. Swedenborg, splnomocnení zástupcovia,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Brodie, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci J. Holmes, QC,

vedľajší účastníci konania (C-626/15),

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet, E. Paasivirta a C. Hermes, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro a M. Simm, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: J. Van Holm, C. Pochet a L. Van den Broeck, splnomocnení zástupcovia,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze, J. Möller a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

Francúzska republika, v zastúpení: D. Colas a B. Fodda, splnomocnení zástupcovia,

Luxemburské veľkovoľvodstvo, v zastúpení: D. Holderer, splnomocnená zástupkyňa,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: B. Koopman, M. Bulterman a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,

Portugalská republika, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a L. Medeiros, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev a L. Zettergren, splnomocnené zástupkyne,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Brodie a G. Brown, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci J. Holmes, QC, a J. Gregory, barrister,

vedľajší účastníci konania (C-659/16),

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, M. Vilaras, T. von Danwitz, F. Biltgen a K. Jürimäe, sudcovia E. Juhász, M. Ilešič, J. Malenovský (spravodajca), E. Levits, L. Bay Larsen a S. Rodin,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. marca 2018,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 31. mája 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojimi žalobami Európska komisia navrhuje na jednej strane zrušenie rozhodnutia Rady Európskej únie nachádzajúce sa v záveroch predsedu Výboru stálych predstaviteľov z 11. septembra 2015 (ďalej len „rozhodnutie z roku 2015“) v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje predloženie dokumentu na rokovanie o budúcom návrhu na vytvorenie chránenej morskej oblasti vo Weddellovom mori (ďalej len „dokument na rokovanie“) Komisii pre ochranu živých antarktických morských zdrojov (ďalej len „komisia CAMLR“) v mene Európskej únie a jej členských štátov (vec C-626/15), ako aj na druhej strane zrušenie rozhodnutia Rady z 10. októbra 2016 (ďalej len „rozhodnutie z roku 2016“) v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje predloženie troch návrhov na vytvorenie chránenej morskej oblasti, ako aj návrh na vytvorenie osobitných oblastí na účely vedeckého skúmania dotknutého morského priestoru, klimatických zmien a ústupu ľadovcov komisii CAMLR na jej 35. výročnom zasadnutí v mene Únie a jej členských štátov (vec C-659/16).

Právny rámec

Medzinárodné právo

Zmluva o Antarktíde

- 2 Zmluva o Antarktíde bola podpísaná 1. decembra 1959 vo Washingtone a nadobudla platnosť 23. júna 1961. článok VI tejto zmluvy stanovuje:

„Ustanovenia tejto Zmluvy platia pre oblasť na juh od 60. rovnobežky južnej šírky, vrátane plávajúcich ľadovcov;

...“

3 Článok IX uvedenej zmluvy stanovuje najmä:

„1. Zástupcovia zmluvných strán... sa budú schádzať v termínoch a na miestach, ktoré si určia v záujme výmeny informácií, vzájomných konzultácií o otázkach Antarktídy, ktoré predstavujú všeobecný záujem a tiež v záujme rozpracovania, preskúmania a odporúčania opatrení svojim vládam, ktoré by prispeli k uskutočneniu zásad a cieľov tejto Zmluvy, vrátane opatrení o:

...

f) ochrane a uchovaní živých zdrojov v Antarktíde.

2. Každá zmluvná strana, ktorá sa stane stranou Zmluvy prístupom podľa ustanovenia článku XIII, bude mať právo vymenovať svojich zástupcov, aby sa zúčastnili konferencií uvedených v bode 1 tohto článku, a to po dobu, kedy táto zmluvná strana prejavuje svoj záujem o Antarktídu tým, že tam vyvíja podstatnú vedeckú a výskumnú činnosť, ako je vybudovanie vedeckej stanice alebo vyslanie vedeckej expedície.“

- 4 V ten deň sa dvadsať členských štátov stalo zmluvnými stranami zmluvy o Antarktíde. Tri členské štáty boli od 1. decembra 1959 signatármi tejto zmluvy a z tohto titulu majú postavenie poradnej „ratifikačnej“ zmluvnej strany (Belgické kráľovstvo, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska). Ďalších deväť členských štátov sa následne pripojilo k zmluve o Antarktíde a má postavenie „pripojenej“ poradnej zmluvnej strany (Bulharská republika, Česká republika, Spolková republika Nemecko, Španielske kráľovstvo, Talianska republika, Holandské kráľovstvo, Poľská republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo). Napokon osem členských štátov má postavenie neporadnej zmluvnej strany (Dánske kráľovstvo, Estónska republika, Helénska republika, Maďarsko, Rakúska republika, Portugalská republika, Rumunsko a Slovenská republika). Iba poradné zmluvné strany sa môžu podieľať na prijímaní rozhodnutia na zasadnutiach zmluvných strán.

Dohovor o zachovaní Živých antarktických morských zdrojov

- 5 Dohovor o zachovaní živých antarktických morských zdrojov bol podpísaný 20. mája 1980 v Canberre a účinnosť nadobudol 7. apríla 1982 (ďalej len „Canberrský dohovor“). V preambule Canberrského dohovoru sa najmä uvádza, že zmluvné strany:

„uznávajú význam zabezpečenia životného prostredia a ochrany celistvosti ekosystému morí, obmývajúcich Antarktídu,

berúc na vedomie koncentráciu morských živých zdrojov, zistených v antarktických vodách, a zvýšený záujem o existujúce možnosti využívania týchto zdrojov ako zdroja proteínov,

súc si vedomé naliehavej potreby zabezpečiť ochranu antarktických morských živých zdrojov,

keďže je dôležité získať ďalšie poznatky o antarktickom morskom ekosystéme a jeho zložkách, aby rozhodnutia o love mohli vychádzať zo správnych vedeckých informácií,

domnievajú sa, že zachovanie antarktických morských živých zdrojov vyžaduje medzinárodnú spoluprácu... s aktívnou účasťou všetkých štátov, zaoberajúcich sa výskumnými činnosťami alebo činnosťami týkajúcimi sa lovu v antarktických vodách;

uznávajú prvotnú zodpovednosť poradných strán Zmluvy o Antarktíde za ochranu a záchranu antarktického prostredia, a najmä ich zodpovednosť podľa článku IX, odsek 1 písm. f) Zmluvy o Antarktíde, za záchranu a zachovanie živých zdrojov v Antarktíde;

pripomínajúc si opatrenia, ktoré už prijali poradné strany Zmluvy o Antarktíde, zahŕňajúce okrem iného schválené opatrenia pre zachovanie antarktíckej fauny a flóry, ako aj ustanovenia Dohovoru o zachovaní antarktíckych tuleňov;

majúc na mysli obavu, týkajúcu sa zachovania antarktíckych morských živých zdrojov, vyjadrenú poradnými stranami na deviatom poradnom zasadnutí o Zmluve o Antarktíde, a význam ustanovení odporúčania IX-2, ktoré viedli k vzniku tohto dohovoru;

...

uznávajúc, na základe predchádzajúcich ustanovení, že je žiaduce vytvoriť vhodný mechanizmus pre odporúčanie, podporu, rozhodovanie o a koordináciu opatrení a vedeckých štúdií, potrebných na zabezpečenie zachovania antarktíckych morských živých organizmov“.

6 Článok I ods. 1 až 3 Canberrského dohovoru stanovuje:

„1. Tento dohovor sa vzťahuje na antarktícké živé morské zdroje oblasti na juh od 60° južnej zemepisnej šírky a pre antarktícké živé morské zdroje oblasti, nachádzajúcej sa medzi touto zemepisnou šírkou a antarktíckou konvergenciou, ktoré tvoria súčasť antarktíckeho morského ekosystému.

2. Antarktícké živé morské zdroje sú populácie plutvových rýb, mäkkýšov, kôrovcov a všetkých ostatných druhov živých organizmov, vrátane vtákov, vyskytujúcich sa južne od Antarktídy.

3. Antarktícký morský ekosystém je komplex vzťahov medzi antarktíckymi živými morskými zdrojmi navzájom a s ich fyzickým prostredím.“

7 Článok II Canberrského dohovoru stanovuje:

„1. Cieľom tohto dohovoru je zachovanie živých antarktíckych morských zdrojov.

2. Na účely [Canberrského] dohovoru pojem ‚zachovanie‘ zahŕňa racionálne využívanie.

3. Akékoľvek činnosti týkajúce sa lovu a podobné činnosti v oblasti, na ktorú sa uplatňuje [Canberrský] dohovor, budú vykonávané v súlade s ustanoveniami [Canberrského] dohovoru a s nasledujúcimi princípmi zachovania:

a) predchádzanie poklesu početnosti akejkoľvek lovenej populácie na úrovne, nachádzajúcej sa pod úrovňami, ktoré zabezpečujú jej stabilné dopĺňanie; na tento účel početnosť jej populácie nesmie klesnúť pod úroveň blízku úrovni, zabezpečujúcej najväčší čistý ročný prírastok;

b) udržiavanie ekologických vzťahov medzi lovenými, závislými a príbuznými populáciami živých antarktíckych morských organizmov a obnova zredukovaných populácií na hodnoty, určené v písmene a) a

c) predchádzanie zmenám alebo minimalizácia rizika zmien v morskom ekosystéme, ktoré potenciálne nie sú vratné v priebehu dvoch alebo troch desaťročí, berúc do úvahy stav dostupných poznatkov o priamom a nepriamom dopade lovu, účinku zavedenia cudzích druhov, účinkov príbuzných činností na morský ekosystém a účinkov environmentálnych zmien, s cieľom umožniť trvalo udržateľné zachovanie živých antarktíckych morských druhov.“

8 Článok V dohovoru stanovuje:

„1. Zmluvné strany, ktoré nie sú stranami Zmluvy o Antarktíde, potvrdzujú osobitné záväzky a zodpovednosti poradných strán Zmluvy o Antarktíde za ochranu a zachovanie prostredia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje Zmluva o Antarktíde.

2. Zmluvné strany, ktoré nie sú stranami Zmluvy o Antarktíde, súhlasia, že vo svojich činnostiach v oblasti Zmluvy o Antarktíde budú v prípade potreby dodržiavať schválené opatrenia na zachovanie antarktiskej fauny a flóry, a ostatné opatrenia, ktoré boli odporúčané poradnými stranami Zmluvy o Antarktíde, pri plnení svojej zodpovednosti za ochranu antarktického životného prostredia pred všetkými formami škodlivých ľudských zásahov.

3. Na účely tohto dohovoru ‚poradné strany Zmluvy o Antarktíde‘ sú zmluvné strany Zmluvy o Antarktíde, ktorých zástupcovia sa zúčastňujú na zasadnutiach podľa článku IX Zmluvy o Antarktíde.“

9 Článok VII Canberrského dohovoru stanovuje:

„1. Zmluvné strany týmto zriaďujú [komisiu CAMLR].

2. Členstvo v komisii [CAMLR] bude nasledovné:

...

c) každá regionálna organizácia pre hospodársku integráciu, ktorá pristúpila k tomuto dohovoru podľa článku XXIX, bude mať právo stať sa členom komisie [CAMLR] počas obdobia, počas ktorého majú toto právo členské štáty;

....“

10 Článok IX ods. 1 a 2 tohto dohovoru znie takto:

„1. Úlohou komisie [CAMLR] bude splniť cieľ a uplatňovať princípy, uvedené v článku II tohto dohovoru. Na tento účel:

a) uľahčí výskum a komplexné štúdie živých antarktických morských zdrojov a antarktického morského ekosystému;

b) zhromaždí údaje o stave a zmenách populácie živých antarktických morských zdrojov a o faktoroch, ovplyvňujúcich rozdelenie, výskyt a produktivitu lovených druhov a závislých alebo príbuzných druhov alebo populácií;

c) zabezpečí získanie štatistiky úlovkov a činností, týkajúcich sa lovených populácií;

...

f) bude formulovať, schvaľovať a revidovať ochranné opatrenia na základe najlepších dostupných vedeckých dôkazov, v súlade s ustanoveniami odseku 5 tohto článku;

...

2. Ochranné opatrenia, uvedené v odseku 1 písm. f), zahŕňajú:

- a) určenie množstva ktoréhokoľvek druhu, ktoré môže byť lovené v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento dohovor;
- ...
- d) určenie chránených druhov;
- e) určenie veľkosti, veku a v prípade potreby, pohlavia druhov, ktoré môžu byť lovené;
- f) určenie rybolovnej sezóny a obdobia hájenia rýb;
- g) určenie otvorenia a zatvorenia oblastí, regiónov alebo podregiónov na účely vedeckého skúmania alebo zachovania, vrátane osobitných oblastí pre ochranu a vedecký výskum;
- h) regulácia vykonávaných činností a metód lovu, vrátane rybárskeho výstroja, okrem iného s cieľom zabrániť nadmernej koncentrácii lovu v určitom regióne alebo podregióne;
- i) prijatie iných ochranných opatrení, ktoré [k]omisia [CAML] považuje za potrebné na splnenie cieľa [Canberrského dohovoru], vrátane opatrení, týkajúcich sa účinkov činností týkajúcich sa lovu a iných súvisiacich činností na zložky morského ekosystému okrem populácií, ktoré sú predmetom lovu.“

11 Článok XXIX ods. 2 Canberrského dohovoru stanovuje:

„K tomuto dohovoru budú môcť pristúpiť regionálne organizácie hospodárskej integrácie, vytvorené zvrchovanými štátmi, ktoré majú medzi svojimi členmi jeden alebo viacero štátov komisie [CAML], a na ktoré štáty organizácie previedli vcelku alebo sčasti právomoci, pokiaľ ide o záležitosti, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Pristúpenie týchto regionálnych organizácií hospodárskej integrácie bude predmetom porád medzi členmi komisie [CAML].“

12 Únia schválila Canberrský dohovor rozhodnutím Rady 81/691/EHS zo 4. septembra 1981 (Ú. v. ES L 252, 1981, s. 26; Mim. vyd. 11/014, s. 251) a 21. apríla 1982 sa stala jeho zmluvnou stranou.

13 K dnešnému dňu sa stalo dvanásť členských štátov zmluvnými stranami Canberrského dohovoru, z ktorých šesť (Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Poľská republika a Spojené kráľovstvo) predtým, ako pristúpila Únia k tomuto dohovoru, a šesť (Španielske kráľovstvo, Helénska republika, Talianska republika, Holandské kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo) po pristúpení Únie k nemu.

Všeobecný rámec zriadenia chránenej morskej oblasti

14 Komisia CAML v rámci svojho zasadnutia od 24. októbra do 4. novembra 2011 prijala ochranné opatrenie, nazvané „Všeobecný rámec zriadenia chránenej morskej oblasti“, ktorého odôvodnenia 1 a 6 uvádzajú:

„[Komisia CAML],

pripomína, že pristúpila k pracovnému programu Vedeckého výboru, ktorého zámerom je stanoviť reprezentatívny systém chránenej morskej oblasti v Antarktíde (CHMO) na účely zachovania morskej biodiverzity v oblasti Dohovoru a v súlade s rozhodnutím prijatým na Svetovom samite o udržateľnom rozvoji (SMDD) v roku 2002, zriadiť reprezentatívnu sieť CHMO do roku 2012,

...

uznáva, že CHMO [komisie CAMLR] majú prispieť k zachovaniu štruktúry a funkcie ekosystému, vrátane v oblastiach nachádzajúcich sa za CHMO, zachovaniu kapacity adaptácie vzhľadom na klimatické zmeny a zníženiu možnosti invázie exogénnych druhov z dôvodu ľudských činností“.

15 Podľa bodu 2 všeobecného rámca zriadenia chránenej morskej oblasti:

„CHMO [komisie CAMLR] sa zriaďujú na základe čo najlepších dostupných vedeckých dôkazoch, a prispievajú, zohľadňujúc v plnom rozsahu článok II [Canberrského dohovoru] podľa ktorého ochrana zahŕňa racionálne využívanie, k dosiahnutiu nasledujúcich cieľov:

- i) ochrana reprezentatívnych príkladov morských ekosystémov, biodiverzity a biotopov na úrovni umožňujúcej zachovanie ich životaschopnosti a dlhodobej integrity;
- ii) ochrana ekosystematických procesov, biotopov a kľúčových druhov, vrátane populácií a štádií životného cyklu;
- iii) zriadenie vedeckých referenčných oblastí na sledovanie prírodnej variability a dlhodobých zmien alebo sledovanie účinkov využívania a iných ľudských činností na antarktické živé morské zdroje a ekosystémy, ktoré predstavujú;
- iv) ochrana zraniteľných oblastí vzhľadom na dosah ľudských činností, vrátane biotopov a unikátnych, vzácnych alebo extrémne biologicky odlišných charakteristík;
- v) ochrana základných charakteristík pre fungovanie miestnych ekosystémov;
- vi) ochrana oblastí s cieľom zachovania odolnosti alebo kapacity adaptácie na účinky klimatických zmien.“

Právo Únie

Viacročná pozícia

- 16 Rada prijala rozhodnutie 13908/1/09 REV 1 z 19. októbra 2009 o pozícii, ktorá sa má v mene Únie prijať v komisii CAMLR na obdobie 2009 – 2014. Toto rozhodnutie bolo nahradené na obdobie 2014 – 2019 rozhodnutím 10840/14 z 11. júna 2014 (ďalej len „viacročná pozícia“).
- 17 Z článku 1 viacročnej pozície vyplýva, že pravidlá, ktoré stanovuje, sa uplatňujú „keď má [komisia CAMLR] prijať v oblastiach týkajúcich sa spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva rozhodnutia s právnymi účinkami“.
- 18 Článok 2 uvedeného rozhodnutia stanovuje, že osobitné prvky pozície, ktorú má prijať Únia na výročnom zasadnutí komisie CAMLR, sú stanovené v súlade so spôsobom definovaným v prílohe II toho istého rozhodnutia. Táto príloha zavádza zjednodušený postup, na základe ktorého:

„...Európska komisia odovzdá Rade alebo jej prípravným orgánom v dostatočnom predstihu pred každým výročným zasadnutím [komisie CAMLR] písomný dokument, v ktorom sa podrobne uvedú navrhované špecifické prvky pozície Únie, na účely preskúmania a schválenia pozície, ktorá sa má vyjadriť v mene Únie.

Ak v priebehu ďalších zasadnutí ani na mieste nemožno dosiahnuť dohodu o tom, aby sa v pozícii Únie zohľadnili nové prvky, vec sa postúpi Rade alebo jej prípravným orgánom.“

Nariadenia (ES) č. 600/2004 a (ES) č. 601/2004

- 19 Odôvodnenia 4 a 5 nariadenia Rady (ES) č. 600/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa ustanovujú určité kontrolné opatrenia pri rybárskych činnostiach v oblasti, na ktorú sa vzťahuje Dohovor o ochrane živých antarktických morských zdrojov (Ú. v. EÚ L 97, 2004, s. 1; Mim. vyd. 04/007, s. 43), znejú:

„(4) Niektoré z technických pravidiel prijatých komisiou CCAMLR boli nariadením Rady (EHS) č. 3943/90 z 19. decembra 1990 premietnuté do uplatňovania systému pozorovania a inšpekcie zavedenom podľa článku XXIV [Canberrského dohovoru] [Ú. v. ES L 379, 1990, s. 45] a nariadením Rady (ES) č. 66/98 z 18. decembra 1997, ktoré ustanovuje určité ochranné a kontrolné opatrenia uplatniteľné na činnosti rybolovu v Antarktíde [Ú. v. ES L 6, 1998, s. 41].

(5) Prijatie nových ochranných opatrení [komisie CAMLR] a aktualizácia tých, ktoré sú už účinné od prijatia vyššie uvedených nariadení, znamená, že tie posledné uvedené by mali byť aktualizované neskôr.“

- 20 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 600/2004 stanovuje:

„Toto nariadenie ustanovuje technické opatrenia týkajúce sa činností rybárskych plavidiel [Únie], ktoré lovia a uchovávajú na palube morské organizmy vylovené z morských živých zdrojov v oblasti, na ktorú sa vzťahuje [Canberrský dohovor].“

- 21 Odôvodnenie 6 nariadenia Rady (ES) č. 601/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa ustanovujú určité kontrolné opatrenia pri rybárskych činnostiach v oblasti, na ktorú sa vzťahuje Dohovor o ochrane živých antarktických morských zdrojov a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 3943/90, (ES) č. 66/98 a (ES) č. 1721/1999 (Ú. v. EÚ L 97, 2004, s. 16; Mim. vyd. 11/051, s. 52), stanovuje:

„s cieľom vykonať nové ochranné opatrenia prijaté [komisiou CAMLR] by sa [nariadenia (ES) č. 3943/90, (ES) č. 66/98 a (ES) č. 1721/1999 z 29. júla 1999, ktorým sa ustanovujú určité kontrolné opatrenia, pokiaľ ide o lode plaviace sa pod vlajkou nezmluvných strán [Canberrského dohovoru] [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 203, 1999, s. 14)] mali zrušiť a nahradiť jediným nariadením, v ktorom budú zhrnuté osobitné ustanovenia o kontrole rybárskych činností vyplývajúce zo záväzkov [Únie] ako zmluvnej strany dohovoru.“

- 22 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 601/2004 stanovuje:

„Toto nariadenie ustanovuje pre [Úniu] všeobecné pravidlá a podmienky uplatňovania:

- a) kontrolných opatrení platných pre rybárske plavidlá plávajúcich pod vlajkou zmluvnej strany [Canberrského dohovoru] pôsobiacich v oblasti [tohto] dohovoru vo vodách za hranicami národných jurisdikcií;
- b) systému na podporu dodržiavania ochranných opatrení ustanovených [komisiou CAMLR] zo strany plavidiel plávajúcich pod vlajkou nezmluvnej strany [Canberrského dohovoru].“

Nariadenie(EÚ) č. 1380/2013

- 23 Odôvodnenie 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 22), stanovuje:

„Je potrebné uplatňovať ekosystémový prístup k riadeniu rybníctva, mali by sa obmedziť environmentálne vplyvy rybolovných činností a malo by sa zabrániť nechceným úlovkom a čo najviac znížiť ich množstvo.“

- 24 Článok 2 ods. 1 až 3 tohto nariadenia stanovuje:

„1. [Spoločnou rybárskou politikou (ďalej len ‚SRP‘)] sa zabezpečuje, aby boli rybolovné a akvakultúrne činnosti dlhodobou environmentálne udržateľné a riadili sa spôsobom, ktorý je v súlade s cieľmi, ktorými je dosiahnuť hospodársky a sociálny prínos a prínos v oblasti zamestnanosti, a prispieť k dostupnosti dodávok potravín.

2. V rámci [SRP] sa na riadenie rybníctva uplatňuje prístup predbežnej opatrnosti a cieľom tejto politiky je zabezpečiť, aby sa pri využívaní živých morských biologických zdrojov populácií lovených druhov obnovovali a udržiavali nad úrovňami, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos.

...

3. V rámci [SRP] sa pri riadení rybníctva uplatňuje ekosystémový prístup s cieľom zabezpečiť, aby sa minimalizoval negatívny vplyv rybolovných činností na morský ekosystém, a vynakladá sa úsilie o zabezpečenie toho, aby sa akvakultúrnymi a rybolovnými činnosťami zabránilo zhoršovaniu stavu morského prostredia.“

- 25 Článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

9) ‚ekosystémový prístup k riadeniu rybníctva‘ je integrovaný prístup k riadeniu rybníctva v rámci ekologicky zmysluplných hraníc, ktorý sa snaží riadiť využívanie prírodných zdrojov s prihliadnutím na rybolovné a iné ľudské činnosti a zároveň zachovať biologické bohatstvo a biologické procesy potrebné na ochranu zloženia, štruktúry a fungovania biotopov dotknutých ekosystémov zohľadňovaním znalostí a neistôt súvisiacich s biotickými, abiotickými a ľudskými zložkami ekosystémov“.

Okolnosti predchádzajúce sporom

- 26 Komisia CAMLR vznikla s cieľom vytvoriť sieť CHMO v Antarktíde, pričom tento cieľ Únia výslovne podporuje.

- 27 V tomto kontexte s cieľom pripraviť účasť Únie na budúcich výročných zasadnutiach komisie CAMLR Rada vydala v priebehu roka 2014 na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ viacročnú pozíciu, ktorá upravuje najmä zjednodušený postup prijímania rozhodnutí Rady o pozícii, akú má zaujať Únia v rámci komisie CAMLR k otázkam v oblasti SRP. Podľa tohto postupu predkladajú útvary Komisie

pred každým výročným zasadnutím komisie CAMLR prípravným orgánom Rady relevantné podklady. V praxi útvary Komisie predkladajú tieto dokumenty buď pracovnej skupine Rady pre rybolov, alebo Výboru stálych predstaviteľov (Coreper).

Vec C-626/15

- 28 Dňa 31. augusta 2015 útvary Komisie odovzdali pracovnej skupine Rady pre rybolov na základe zjednodušeného postupu zriadeného Radou neformálny dokument (*non-paper*), ku ktorému bol pripojený návrh dokumentu na rokovanie. Na stranách 4 a 5 tohto dokumentu na rokovanie sa odkazuje najmä na potrebu chrániť ekosystém Weddellovho mora a konkrétne zvierat, ktoré sú jeho súčasťou, ako sú morské cicavce, tučniaky a morské vtáky.
- 29 Útvary Komisie navrhli, aby bol dokument na rokovanie predložený vedeckému výboru zriadenému pri komisii CAMLR v mene samotnej Únie, pretože tento dokument patril podľa nich do oblasti SRP.
- 30 Na stretnutí 3. septembra 2015 pracovná skupina Rady schválila obsah dokumentu na rokovanie, ale dospela k záveru, že tento dokument patrí skôr do oblasti politiky životného prostredia ako do SRP a že v dôsledku toho mal byť predložený v mene Únie a členských štátov. Vzhľadom na tieto rozdielne pohľady bolo rozhodnuté, že sa otázka predloží Coreperu.
- 31 Coreper sa zaoberal touto záležitosťou na svojom zasadnutí 11. septembra 2015. Po výmene názorov predseda Coreperu konštatoval, že Coreper schválil predloženie dokumentu na rokovanie a rozhodol, že by mal byť predložený komisii CAMLR v rámci jej 34. výročného zasadnutia v mene Únie jej členských štátov.
- 32 Vo vyhlásení zapísanom do zápisnice zo zasadnutia z 11. septembra 2015 Komisia vyjadrila svoj nesúhlas s týmto posledným uvedeným bodom. Uviedla, že je pripravená predložiť dokument na rokovanie komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov, ako rozhodol Coreper, ale vyhradzuje si právo podať žalobu na súd.
- 33 Návrhom podaným 23. novembra 2015 Komisia podala žalobu o neplatnosť rozhodnutia z roku 2015 v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje predloženie dokumentu na rokovanie komisii CAMLR v mene Európskej únie a jej členských štátov.

Vec C-659/16

- 34 Dňa 30. augusta 2016 útvary Komisie predložili pracovnej skupine Rady pre rybolov, opäť na základe zjednodušeného postupu, neformálny dokument (*non-paper*). Dňa 6. septembra 2016 bol tento dokument doplnený tromi projektmi návrhu na vytvorenie alebo podporu vytvorenia CHMO v Antarktíde, teda CHMO vo Weddellovom mori, CHMO v Rossovom mori a CHMO vo Východnej Antarktíde, ako aj projekt vytvorenia celku osobitných oblastí určených na vedecké skúmanie dotknutého morského priestoru, klimatických zmien a ústupu ľadovcov (ďalej len „plánované opatrenia“).
- 35 Útvary Komisie navrhli, aby plánované opatrenia boli predložené komisii CAMLR v mene samotnej Únie, pretože tieto opatrenia patrili podľa nich do SRP. S cieľom dodržať lehoty, v ktorých bolo možné predkladať návrhy na výročné zasadnutie komisie CAMLR, Komisia súbežne zaslala uvedené opatrenia sekretariátu komisie CAMLR v mene Únie.
- 36 Pri príležitosti zasadnutí 15. a 22. septembra 2016 pracovná skupina Rady pre rybolov preskúmala obsah plánovaných opatrení. Dospela k záveru, že tieto patria do oblasti politiky životného prostredia, a nie do SRP, takže jednak mali byť predložené komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov

a jednak nemali byť schválené v rámci zjednodušeného postupu zriadeného Radou, keďže tento bol obmedzený iba na samotné otázky týkajúce sa SRP. Vec bola následne predložená najprv Coreperu a potom Rade.

- 37 Dňa 10. októbra 2016 v Luxemburgu pri príležitosti 3487. zasadnutia Rady táto schválila predloženie plánovaných opatrení komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov. Okrem toho rozhodla, že z týchto podkladov vyplýva pozícia, ktorú má zaujať Únia na 35. výročnom zasadnutí komisie CAMLR.
- 38 Vo vyhlásení zapísanom do zápisnice z tohto zasadnutia Komisia trvala na tom, že uvedené opatrenia patria do oblasti výlučnej právomoci Únie v oblasti zachovania morských biologických zdrojov, uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, a že preto nie je dôvodné predkladať ich v mene Únie a jej členských štátov.
- 39 V priebehu roka 2016 pri príležitosti svojho 35. výročného zasadnutia komisia CAMLR rozhodla, že schvaľuje dve z predložených opatrení podporovaných Úniou, teda zriadenie jednej CHMO v Rossovom mori a vytvorenie viacerých osobitných oblastí určených na vedecké skúmanie dotknutého morského priestoru, klimatických zmien a ústupu ľadovcov. Okrem toho komisia CAMLR rozhodla o pokračovaní diskusií o dvoch iných návrhoch Únie.
- 40 Návrhom podaným 20. decembra 2016 podala Komisia žalobu o neplatnosť rozhodnutia z roku 2016 v rozsahu, v akom schvaľuje predloženie plánovaných opatrení komisii CAMLR na jej 35. výročnom zasadnutí v mene Únie a jej členských štátov.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 41 Vo veci C-626/15 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil rozhodnutie z roku 2015 v rozsahu, v akom schvaľuje predloženie dokumentu na rokovanie komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov, a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 42 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol žalobu ako neprípustnú a v každom prípade nedôvodnú a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 43 Rozhodnutiami zo 7. apríla, 14. apríla, 29. apríla, 2. mája a 3. mája 2016 predseda Súdneho dvora povolil vstup vedľajších účastníkov do konania, a to po prvé Spolkovej republiky Nemecko, po druhé Španielskeho kráľovstva a Holandského kráľovstva, po tretie Francúzskej republiky a Fínskej republiky, po štvrté Portugalskej republiky a po piate Helénskej republiky, Švédskeho kráľovstva, ako aj Spojeného kráľovstva Veľkej Británie, na podporu návrhov Rady v tejto veci.
- 44 Rada v replike požiadala na základe článku 60 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, aby bola vec pridelená na rozhodnutie veľkej komore.
- 45 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 10. februára 2017 bolo konanie vo veci C-626/15 prerušené až do skončenia písomnej časti konania vo veci C-659/16.

- 46 Vo veci C-659/16 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil rozhodnutie z roku 2016v rozsahu, v akom schvaľuje predloženie plánovaných opatrení komisii CAMLR na jej 35. výročnom zasadnutí v mene Únie a jej členských štátov, a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 47 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 48 Predseda Súdneho dvora rozhodnutím z 25. apríla 2017 povolil vstup vedľajších účastníkov do konania, a to Belgického kráľovstva, Spolkovej republiky Nemecko, Helénskej republiky, Španielskeho kráľovstva, Francúzskej republiky, Luxemburského veľkovevodstva, Holandského kráľovstva, Portugalskej republiky, Fínskej republiky, Švédskeho kráľovstva, ako aj Spojeného kráľovstva, na podporu návrhov Rady v tejto veci.
- 49 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 10. februára 2017 boli veci C-626/15 a C-659/16 spojené na spoločné konanie na účely ústnej časti konania a rozsudku.
- 50 Po skončení písomnej časti konania 16. septembra 2016 Rada 16. novembra 2016 požiadala na základe článku 128 ods. 2 rokovacieho poriadku, aby mohla predložiť vo veci C-626/15 tri nové dôkazy, a to poznámku týkajúcu sa vzniku pozície Únie pre 35. výročné zasadnutie komisie CAMLR, pokiaľ ide o plánované opatrenia, text takto schválenej pozície a vyhlásenie Komisie týkajúce sa tejto pozície.
- 51 Predseda Súdneho dvora rozhodnutím z 10. januára 2017 a po vypočutí generálnej advokátky pripustil tri nové dôkazy predložené po skončení písomnej časti konania v rámci konania vo veci C-626/15.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

- 52 Listom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 27. júna 2018 podala Rada návrh na opätovné začatie ústnej časti konania. Na podporu svojho návrhu v podstate tvrdí, že argument uvedený generálnou advokátkou v návrhoch, pokiaľ ide o údajný úplný výkon právomoci Únie v oblasti životného prostredia pri prijímaní rozhodnutí z roku 2015 a 2016, Komisia neuviedla ani vo svojich písomných podaniach, ani na pojednávaní a tento argument nebol navyše ani prediskutovaný medzi účastníkmi počas konania.
- 53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s článkom 83 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, *Belastingdienst/Toeslagen* (suspenzívny účinok odvolania), C-175/17, EU:C:2018:776, bod 20].
- 54 V predmetnom prípade Súdny dvor po vypočutí generálnej advokátky dospel k záveru, že vec netreba rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom pred ním účastníci konania nediskutovali.
- 55 V dôsledku toho treba zamietnuť návrh Rady na opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O žalobe

O prípustnosti žaloby vo veci C-626/15

Argumentácia účastníkov konania

- 56 Rada, ktorú podporuje Spolková republika Nemecko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo, spochybňuje prípustnosť žaloby, ktorá bola podaná vo veci C-626/15, z dôvodu, že rozhodnutie z roku 2015 nepredstavuje napadnuteľný akt.
- 57 Na jednej strane tvrdí, že toto rozhodnutie prijala nie inštitúcia, ale Coreper, ktorý nemá vlastnú rozhodovaciu právomoc. Na druhej strane uvedené rozhodnutie nie je takej povahy, aby malo právne účinky v zmysle článku 263 ZFEÚ, keďže sa týka schválenia jednoduchého dokumentu na rokovanie, ktorého cieľom je zozbierať názory ohľadom vytvorenia CHMO vo Weddellovom mori. Toto isté rozhodnutie nemožno kvalifikovať ako rozhodnutie schvaľujúce pozíciu Únie v zmysle článku 218 ods. 9 ZFEÚ, lebo takáto kvalifikácia predpokladá, že medzinárodná organizácia bude v situácii, keď ide prijať akt, ktorý bude mať právne účinky. V predmetnom prípade však presný obsah návrhu, ktorým sa má zriadiť CHMO vo Weddellovom mori, ešte nebol známy, keď sa prijalo rozhodnutie z roku 2015, a nebolo isté, či bude takýto návrh formulovaný.
- 58 Komisia sa domnieva, že žaloba podaná vo veci C-626/15 je prípustná. Rozhodnutie z roku 2015 totiž treba pripísať Rade, ktorá je inštitúciou. Okrem toho jeho cieľom bolo mať právne účinky v rozsahu, v akom zaviazovalo Komisiu na predloženie dokumentu na rokovanie v mene Únie a jej členských štátov, a nie v mene samotnej Únie. Navyše toto rozhodnutie predstavuje zaujatie pozície v zmysle článku 218 ods. 9 ZFEÚ.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 59 Podľa ustálenej judikatúry je napadnuteľným aktom v zmysle článku 263 ZFEÚ akékoľvek rozhodnutie prijaté inštitúciou, orgánom alebo organizáciou Únie, nezávisle od jeho povahy alebo formy, ktorého cieľom je vyvolať právne účinky (pozri najmä rozsudok z 28. apríla 2015, Komisia/Rada, C-28/12, EU:C:2015:282, bod 14).
- 60 V prvom rade sa podľa článku 240 ods. 1 ZFEÚ Coreper skladá zo stálych zástupcov vlád členských štátov Únie a je zodpovedný za prípravu prác pre Radu, ako aj za výkon splnomocnení, ktoré mu Rada udelí. Treba teda konštatovať, že autori Zmlúv mali v úmysle, aby bol Coreper pomocným orgánom Rady, ktorý bude pre ňu zabezpečovať prípravné a vykonávacie úlohy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. marca 1996, Komisia/Rada, C-25/94, EU:C:1996:114, body 25 a 26).
- 61 Hoci funkcia prípravy prác a vykonávania splnomocnení Rady neopravňuje Coreper, aby vykonával rozhodovaciu právomoc, ktorá prináleží podľa Zmlúv Rade (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. marca 1996, Komisia/Rada, C-25/94, EU:C:1996:114, bod 27), nič to nemení na tom, že keďže je Únia právnou úniou, v prípade aktu prijatého Coreperom musí existovať možnosť, aby podliehal preskúmaniu zákonnosti, keď je jeho cieľom ako takého, aby mal právne účinky, a vyčnieva teda z rámca tejto prípravnej a vykonávacej funkcie.
- 62 Ďalej, pokiaľ ide o určenie účinkov, ktoré má mať rozhodnutie z roku 2015 podľa ustálenej judikatúry, treba sa sústrediť na jeho podstatu, ktorú treba posúdiť v závislosti od objektívnych kritérií, ako je kontext, v ktorom bol uvedený akt prijatý, jeho obsah a zámer jeho autora, pod podmienkou, že tento zámer bude môcť byť určený objektívnym spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaiki Techniki/Komisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 42).

- 63 V tejto súvislosti, pokiaľ ide po prvé o kontext rozhodnutia z roku 2015, treba konštatovať, že toto rozhodnutie bolo prijaté s cieľom presvedčiť komisiu CAMLR, aby bola vytvorená CHMO vo Weddellovom mori.
- 64 Po druhé, pokiaľ ide o obsah uvedeného rozhodnutia, treba uviesť, že Coreper, keď sa rozhodol predložiť dokument na rokovanie v mene Únie a jej členských štátov, zaviazal Komisiu, aby sa nevzdialila od tejto pozície pri výkone svojej právomoci vonkajšieho zastupovania Únie v rámci jej účasti na 34. výročnom zasadnutí komisie CAMLR.
- 65 Po tretie, pokiaľ ide o zámer autora aktu, zo zápisnice zo zasadnutia Coreperu z 11. septembra 2015, ktorá predstavuje prvok umožňujúci určiť objektívnym spôsobom tento zámer, vyplýva, že cieľom rozhodnutia z roku 2015 bolo definitívne stanoviť pozíciu Rady a v dôsledku toho Únie, pokiaľ ide o predloženie dokumentu na rokovanie komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov, a nie v mene Únie samotnej.
- 66 Vzhľadom na vyššie uvedené bolo teda cieľom rozhodnutia z roku 2015 privodiť právne účinky, a preto predstavuje napadnutelný akt.
- 67 Za týchto podmienok treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Radou vo veci C-626/15.

O veci samej

- 68 Na podporu každej zo žalôb uvádza Komisia rovnaké dva žalobné dôvody. Prvý, ktorý sa predkladá ako hlavný žalobný dôvod, je založený na tom, že rozhodnutia z roku 2015 a 2016 (ďalej len spoločne „napadnuté rozhodnutia“) boli prijaté v rozpore s výlučnou právomocou, ktorú článok 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ pripisuje Únii v oblasti zachovania morských biologických zdrojov. Druhý žalobný dôvod, predkladaný subsidiárne, je založený na tom, že tieto rozhodnutia boli prijaté v rozpore s výlučnou právomocou, ktorú má na tento účel Únia podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ

– Argumentácia účastníkov konania

- 69 Komisia tvrdí, že dokument na rokovanie a plánované opatrenia mali byť predložené komisii CAMLR iba v mene Únie a nie v mene Únie a jej členských štátov, pretože patria v plnom rozsahu a v každom prípade v zásade do výlučnej právomoci, ktorú má Únia podľa článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ v oblasti zachovania morských biologických zdrojov.
- 70 Komisia na podporu svojho žalobného dôvodu tvrdí, že táto právomoc sa týka nielen samotných ochranných opatrení prijatých s cieľom zabezpečiť možnosti rybolovu, ale všetkých opatrení na zachovanie morských biologických zdrojov. Odkaz vykonaný v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ na SRP treba totiž chápať tak, že jeho cieľom je zdôrazniť, že zachovanie morských biologických zdrojov predstavuje osobitnú právomoc v rámci všeobecnejšej právomoci, ktorú má Únia v oblasti rybolovu, a nie obmedziť výlučnú právomoc vyplývajúcu z tohto ustanovenia iba na opatrenia na zachovanie morských biologických zdrojov, prijaté v rámci tejto poslednej uvedenej politiky.
- 71 Ďalej, hoci vznik CHMO odpovedá sčasti na obavy o životné prostredie, táto okolnosť nie je postačujúca na to, aby sa dospelo k záveru, že opatrenie tejto povahy patrí do politiky životného prostredia. Keďže článok 11 ZFEÚ stanovuje, že požiadavky ochrany životného prostredia musia byť zahrnuté do definície a realizácie politik a činností Únie, samotná skutočnosť, že opatrenie sleduje cieľ alebo obsahuje zložku, ktorá súvisí s ochranou životného prostredia, neimplikuje nevyhnutne, že toto opatrenie patrí do právomoci, ktorá je rozdelená medzi Úniu a členské štáty v oblasti životného

prostredia. Ešte totiž treba, aby ťažisko tohto opatrenia bolo viac na strane politiky životného prostredia. V predmetnom prípade ťažisko dokumentu na rokovanie, ako aj plánovaných opatrení a následne ťažisko napadnutých rozhodnutí sa skôr prikláňa k výlučnej právomoci, ktorú má Únia v oblasti zachovania morských biologických zdrojov.

- 72 V každom prípade, aj keby platilo, že táto výlučná právomoc sa obmedzuje len na opatrenia ochrany patriace do SRP, teda na opatrenia, ktorých cieľom je zachovanie možností rybolovu, dokument na rokovanie a plánované opatrenia aj tak patria do takejto právomoci, pretože, ako spresňuje nariadenie č. 1380/2013, uvedená SRP je založená na ekosystematickom prístupe.
- 73 Rada, ako aj všetky členské štáty, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania, tvrdia, že prvý žalobný dôvod nie je dôvodný. Výraz „v rámci [SRP]“, použitý v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ má totiž za cieľ obmedziť výlučnú právomoc, ktorú má Únia v tomto rámci iba na ochranné opatrenia prijaté s cieľom ochrany druhov dotknutých rybolovom. Hoci je cieľom dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení prijatie ochranných opatrení, tieto posledné uvedené opatrenia patria nie do oblasti rybolovu, ale do oblasti ochrany životného prostredia, ktoré samo osebe patrí do právomoci, o ktorú sa Únia delí s členskými štátmi.
- 74 Subsidiárne niektoré členské štáty, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania, tvrdia, že dokument na rokovanie a plánované opatrenia patria do právomoci, ktorú môžu podľa článku 4 ods. 3 ZFEÚ Únia a členské štáty vykonávať súbežne v oblasti výskumu, a že preto mali byť predložené komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 75 *Na úvod treba uviesť, že hoci sa napadnuté rozhodnutia obmedzujú na spresnenie, že dokument na rokovanie a plánované opatrenia sa majú predložiť komisii CAMLR v mene Únie a jej členských štátov, nič to nemení na tom, že keďže schvaľujú obsah tohto dokumentu a týchto opatrení bez toho, aby ich menili, právomoc na prijatie takýchto rozhodnutí je určená povahou a obsahom uvedeného dokumentu a opatrení, ako aj ich cieľom a kontextom, do ktorého patria.*
- 76 *Treba totiž pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry s cieľom identifikácie právomoci, s ktorou majú byť spojené tieto rozhodnutia, treba spresniť ich relevantný právny základ tak, že sa vychádza z objektívnych prvkov, medzi ktoré patrí kontext, obsah a ciele sledované predmetnými rozhodnutiami (rozsudok z 18. decembra 2014, Spojené kráľovstvo/Rada, C-81/13, EU:C:2014:2449, bod 35).*
- 77 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry, ak skúmanie aktu Únie preukáže, že tento akt sledoval viacero cieľov alebo že obsahoval viacero zložiek, a ak jeden z týchto cieľov alebo jedna z týchto zložiek je identifikovateľná ako hlavná alebo prevažujúca, kým ostatné sú len doplňujúce, tento akt musí byť založený na jedinom právnom základe, teda tom, ktorý zodpovedá tomuto hlavnému cieľu alebo hlavnej zložke [pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. júna 2014, Parlament/Rada, C-658/11, EU:C:2014:2025, bod 43 a citovanú judikatúru, ako aj zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 37 a citovanú judikatúru].
- 78 Iba výnimočne musí byť akt Únie založený súbežne na rôznych právnych základoch, a to vtedy, ak tento akt naraz sleduje viacero cieľov alebo má viac zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené, a to bez toho, aby jeden cieľ alebo jedna zložka boli doplňujúcimi oproti ostatným (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. septembra 2003, Komisia/Rada, C-211/01, EU:C:2003:452, bod 40).

- 79 *V predmetnom prípade všetky strany súhlasia so záverom, že dokument na rokovanie a plánované opatrenia môžu patriť do viacerých oblastí právomoci Únie. Na druhej strane sa líšia v tom, aký je právny základ, na ktorom musia byť napadnuté rozhodnutia prijaté. V dôsledku toho treba uplatniť na dokument na rokovanie a plánované opatrenia judikatúru pripomenutú v bodoch 76 až 78 tohto rozsudku.*
- 80 *V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že hlavný cieľ a hlavná zložka dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení patrí do výlučnej právomoci, ktorú má Únia v oblasti zachovania morských biologických zdrojov v rámci SRP v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje aj na prijatie akéhokoľvek dokumentu alebo akéhokoľvek opatrenia, ktorých cieľom je zachovanie zdrojov spojených s morom bez ohľadu na sledovaný cieľ.*
- 81 *Preto na určenie toho, či je uvedený dôvod dôvodný, treba najprv spresniť rozsah výlučnej právomoci Únie v oblasti zachovania morských biologických zdrojov podľa článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, a potom určiť, či, ako tvrdí Komisia, výlučný alebo hlavný cieľ alebo hlavná zložka dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení patria do tejto oblasti právomoci.*
- 82 *Pokiaľ ide v prvom rade o rozsah výlučnej právomoci, ktorú má Únia na základe uvedeného článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, treba pripomenúť, že toto ustanovenie stanovuje, že uvedená právomoc sa týka zachovania morských biologických zdrojov „v rámci [SRP]“.*
- 83 *Keď sa priradí týmto výrazom ich obvyklý zmysel, treba sa domnievať, že iba ochrana morských biologických zdrojov, zabezpečovaná v rámci SRP, a teda od nej neoddeliteľná, je uvedená v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ.*
- 84 *Je to teda iba v rozsahu, v akom sa ochrana morských biologických zdrojov sleduje v takom rámci, keď patrí táto ochrana do výlučnej právomoci Únie a je v dôsledku toho, ako to výslovne uvádza článok 4 ods. 2 písm. d) ZFEÚ, vylúčená z právomoci, ktorú si delia Únia a členské štáty v oblastiach poľnohospodárstva a rybolovu.*
- 85 *Tento záver potvrdzuje genéza článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ.*
- 86 *Treba totiž pripomenúť, že medzi právomocami Únie Zmluvy pôvodne stanovovali zriadenie spoločnej poľnohospodárskej politiky zahŕňajúcej rybolov bez toho, aby uviedli samostatne ochranu morských zdrojov. V rámci tejto právomoci Únia 20. októbra 1970 prijala nariadenie Rady (EHS) č. 2141/70 z 20. októbra 1970 o zriadení spoločnej štrukturálnej politiky v odvetví rybolovu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 236, 1970, s. 1), ktorého článok 5 špecificky poveril Radu, aby prijala opatrenia na ochranu rybárskych zdrojov. Toto poverenie bolo následne prebraté do Aktu o podmienkach prístúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 73, 1972, s. 14), vo vzťahu ku ktorému Súdny dvor dospel k záveru, že počas prechodného obdobia stanoveného týmto aktom zanikne právomoc členských štátov v tejto oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. júla 1976, Kramer a i., 3/76, 4/76 a 6/76, EU:C:1976:114, bod 40, ako aj z 5. mája 1981, Komisia/Spojené kráľovstvo, 804/79, EU:C:1981:93, body 17 a 27).*
- 87 *Pokiaľ ide v druhom rade o určenie cieľa alebo zložky, ktoré sú výlučné alebo hlavné, v dokumente na rokovanie a v plánovaných opatreniach, ako bolo pripomenuté v bode 76 tohto rozsudku, toto určenie musí byť založené na objektívnych prvkoch podliehajúcich súdnemu preskúmaniu, teda na kontexte, obsahu a cieľoch sledovaných predmetnými rozhodnutiami.*
- 88 *Pokiaľ ide v prvom rade o kontext, keďže dokument na rokovanie a plánované opatrenia sú určené na to, aby boli predložené komisii CAMLR, treba preskúmať úlohy zverené tejto medzinárodnej organizácii *Canberrským dohovorom*, ako aj práva a povinnosti štátov, ktoré sú v tejto komisii zastúpené.*

- 89 *V tejto súvislosti istotne z článku IX Canberrského dohovoru v spojení s jeho článkom II vyplýva, že určitý počet úloh zverených komisii CAMLR sa týka zachovania antarktických živých morských zdrojov, ktoré sú predmetom rybolovného využívania.*
- 90 *V prvom rade však úvodné ustanovenie v preambule uvedeného dohovoru stanovuje, že tento dohovor bol prijatý pri zohľadnení významu ochrany životného prostredia a zachovania integrity ekosystému morí obklopujúcich Antarktídu.*
- 91 *Ďalej pôsobnosť Canberrského dohovoru sa neobmedzuje iba na zdroje týkajúce sa rybolovu, ale podľa článku 1 ods. 1 a 2 tohto dohovoru sa vzťahuje na všetky druhy žijúcich organizmov, ktoré sú súčasťou antarktického morského ekosystému, vrátane vtákov.*
- 92 *Okrem toho článok V ods. 2 Canberrského dohovoru stanovuje, že strany tohto dohovoru, ktoré nie sú stranami Zmluvy o Antarktíde, súhlasia, že vo svojich činnostiach v oblasti Zmluvy o Antarktíde budú v prípade potreby dodržiavať schválené opatrenia na zachovanie antarktíckej fauny a flóry, a ostatné opatrenia, ktoré boli odporúčané poradnými stranami Zmluvy o Antarktíde, pri plnení svojej zodpovednosti za ochranu antarktického životného prostredia pred všetkými formami škodlivých ľudských zásahov, čo zjavne prekračuje povinnosti obvykle prijímané v rámci dohody o riadení činností rybolovu.*
- 93 *Nakoniec treba uviesť, že všeobecný rámec zriadenia chránených morských oblastí nestanovuje, že by ich hlavným účelom bol rybolov alebo ochrana rybolovných zdrojov. Z odôvodnení 1 a 6 tohto rámca naopak vyplýva, že CHMO, ktoré by mohla vytvoriť komisia CAMLR, sledujú ciele ako zachovanie „morskej biodiverzity“, „štruktúry a funkcie ekosystému“ a jeho „kapacity adaptácie vzhľadom na klimatické zmeny“, ako aj zníženie „možnosti invázie exogénnych druhov z dôvodu ľudských činností“. Na druhej strane bod 2 uvedeného rámca, ktorého cieľom je spresniť uvedené ciele, uvádza, že CHMO musia prispievať k realizácii „ochran[y] reprezentatívnych príkladov morských ekosystémov, biodiverzity a biotopov na úrovni umožňujúcej zachovanie ich životaschopnosti a dlhodobej integrity“, „ochran[y] ekosystematických procesov, biotopov a kľúčových druhov“, „ochran[y] zraniteľných oblastí vzhľadom na dosah ľudských činností“ alebo ešte „ochran[y] základných charakteristík pre fungovanie miestnych ekosystémov“.*
- 94 *Z toho vyplýva, že nielen komisia CAMLR je oprávnená prijať rôzne opatrenia patriace do ochrany životného prostredia, ale takisto, že takáto ochrana sa zdá byť hlavným účelom a hlavnou zložkou týchto opatrení.*
- 95 *Pokiaľ ide o druhé o obsah dokumentu na rokovanie a plánované opatrenia, ako uviedla generálna advokátka v bode 94 svojich návrhov, tento obsah iste kladie dôraz na právnu úpravu činností rybolovných lodí. Ako však vyplýva z bodov 5.3 a 5.4 návrhu na vytvorenie CHMO vo Weddellovom mori, bodov 3 a 7 návrhu na vytvorenie CHMO v Rossovom mori, ako aj úvodného ustanovenia a bodu 10 návrhu na vytvorenie osobitných oblastí určených na vedecké skúmanie dotknutého morského priestoru, klimatických zmien a ústupu ľadovcov, cieľom tejto právnej úpravy je stanoviť síce čiastočný zákaz rybolovu, ale v značnom rozsahu, pričom tento rybolov by bol povolený len výnimočne, s cieľom zachovať dotknuté ekosystémy alebo, pokiaľ ide o posledné uvedené opatrenie, aby sa umožnilo študovanie dosahu klimatických zmien na morský ekosystém dotknutý týmto opatrením. Z toho vyplýva, že vyššie uvedené veľmi obmedzené možnosti rybolovu stanovené v oblastiach dotknutých opatreniami a v dokumente na rokovanie sú výlučne odôvodnené úvahami týkajúcimi sa životného prostredia.*
- 96 *Na druhej strane niektoré ustanovenia dokumentu na rokovanie a plánované opatrenia, ako sú bod 5.5 návrhu na vytvorenie CHMO vo Weddellovom mori, bod 10 návrhu na vytvorenie CHMO v Rossovom mori a bod 14 návrhu na vytvorenie osobitných oblastí určených na vedecké skúmanie dotknutého morského priestoru, klimatických zmien a ústupu ľadovcov, zakazujú takisto ukladanie alebo vypúšťanie odpadov a netýkajú sa teda právnej úpravy činností rybolovných lodí ako takej.*

- 97 *V dôsledku toho, hoci je nepochybne čiastočným cieľom dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení upraviť činnosti rybolovných lodí a prekračujú preto svojim obsahom samotnú ochranu životného prostredia, táto posledná uvedená ochrana tvorí ich hlavnú zložku.*
- 98 *Pokiaľ ide po tretie o ciele sledované dokumentom na rokovanie a plánovanými opatreniami, tak z ich odôvodnení, ako aj ich ustanovení vyplýva, že uvedený dokument a uvedené opatrenia majú za cieľ zachovanie, štúdium a ochranu ekosystémov, biodiverzity a biotopov v Antarktíde, ako aj boj proti škodlivým účinkom klimatických zmien na túto oblasť, extrémne dôležitú pre celosvetovú klímu. Druhy živočíchov, ktoré chcú tieto opatrenia chrániť, sa neobmedzujú na tie, ktoré sú predmetom obchodného rybolovu, ale zahŕňajú najmä, ako uvádzajú strany 4 a 5 dokumentu na rokovanie, bod 3.1 písm. b) návrhu na vytvorenie CHMO vo Weddellovom mori a bod 3 písm. i) návrhu na vytvorenie CHMO v Rossovom mori, určité vtáky a morské cicavce.*
- 99 *Takto teda ciele sledované dokumentom na rokovanie a plánovanými opatreniami, ktoré prispievajú k realizácii viacerých cieľov politiky Únie v oblasti životného prostredia, stanovené v článku 191 ods. 1 ZFEÚ, potvrdzujú závery vyvedené v bodoch 94 a 97 tohto rozsudku.*
- 100 *Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, rybolov sa javí len ako doplňujúci cieľ dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení. Keďže tento dokument a tieto opatrenia majú za hlavný cieľ a hlavnú zložku ochranu životného prostredia, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutia patria nie do výlučnej právomoci Únie zakotvenej v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, ale do právomoci, o ktorú sa Únia v zásade delí s členskými štátmi v oblasti ochrany životného prostredia podľa článku 4 ods. 2 písm. e) ZFEÚ.*
- 101 *Tento záver nemôže spochybníť ani okolnosť, že podľa článku 11 ZFEÚ musia byť požiadavky ochrany životného prostredia integrované do definície a realizácie politik a činností Únie, vrátane SRP. Hoci totiž musí Únia konať v súlade s týmto ustanovením, keď vykonáva jednu zo svojich právomocí, nič to nemení na tom, že politika životného prostredia je výlučne uvedená v Zmluvách tak, že tvorí autonómnu oblasť právomoci a že v dôsledku toho, ak sa hlavný cieľ a hlavná zložka týkajú tejto oblasti právomoci, toto opatrenie musí byť takisto považované za patriace do uvedenej oblasti právomoci [pozri v tomto zmysle stanovisko 2/00 (Kartagenský protokol o predchádzaní biotechnologickým rizikám) zo 6. decembra 2001, EU:C:2001:664, body 34 a 42 až 44].*
- 102 *Takisto, hoci je iste vhodné, aby Únia integrovala do SRP prvky určené na vykonanie tejto politiky v rámci ekosystematického prístupu, ktorého cieľom je minimalizácia negatívnych dosahov činností rybolovu na morský ekosystém a vyhnutie sa zhoršeniu morského prostredia z dôvodu týchto činností, ako to ilustruje odôvodnenie 13 nariadenia 1380/2013, ako aj článok 2 ods. 3 a článok 4 tohto nariadenia, takýto prístup sleduje cieľ, ktorý je oveľa obmedzenejší ako ciele sledované dokumentom na rokovanie a plánovanými opatreniami uvedenými v bode 98 tohto rozsudku, a nemôže preto odôvodniť integráciu týchto opatrení do SRP.*
- 103 *Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť prvý žalobný dôvod v celom rozsahu ako nedôvodný.*

O druhom žalobnom dôvode, vznesenom subsidiárne, založenom na porušení článku 3 ods. 2 ZFEÚ

– Argumentácia účastníkov konania

- 104 *Komisia subsidiárne tvrdí, že v prípade, že by predloženie dokumentu na rokovanie a plánovaných opatrení komisii CAMLR nepatrilo do právomoci Únie uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, Únia bola aj tak povinná navrhnuť tento dokument a tieto opatrenia len vo svojom mene, a to podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ.*

- 105 V tejto súvislosti Komisia pripomína, že podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ má Únia výlučnú právomoc uzavrieť medzinárodnú dohodu, ak môžu byť uzavretím zmlúv dotknuté spoločné pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti. Táto právomoc sa však týka nie výlučne uzatvárania medzinárodných dohôd, ale takisto, ako v predmetnom prípade, prijímania vykonávacích opatrení orgánmi zriadenými podľa nich. V dôsledku toho, aj keby platilo, že účasť na hlasovaní, ktoré by v rámci komisie CAMLR viedlo k prijatiu plánovaných opatrení, patrí do spoločnej právomoci, táto posledná uvedená právomoc sa údajne zmenila na výlučnú z dvoch dôvodov. Na jednej strane uvedené opatrenia protirečia viacročnej pozícii, podľa ktorej pozície v rámci tejto medzinárodnej inštitúcie má prijímať Únia konajúca sama. Na druhej strane vytvorenie CHMO a navrhovaných osobitných oblastí výskumu by mohlo ovplyvniť viaceré pravidlá obsiahnuté v nariadeniach č. 600/2004 a č. 601/2004.
- 106 Okrem toho Komisia uvádza, že Rada sa nesprávne domnievala, že spoločná právomoc má za následok nevyhnutne zmiešanú externú činnosť Únie a jej členských štátov. V skutočnosti podľa Komisie Rada odmieta rešpektovať to, že v oblasti považovanej za spoločnú právomoc môže Únia účinne konať sama a môže tak urobiť na základe uplatnenia rozhodovacieho postupu uvedeného v Zmluvách.
- 107 Rada vo svojom vyjadrení k žalobe, podporovaná všetkými členskými štátmi, ktoré sa stali vedľajšími účastníkmi konania, jednak tvrdí, že plánované opatrenia, keby boli prijaté, nie sú schopné ovplyvniť dosah viacročnej pozície, pretože ako vyplýva z jej článku 1 a bodu 2 jej prílohy I, pôsobnosť uvedenej viacročnej pozície bola vedome obmedzená Radou na otázky patriace do SRP. Plánované opatrenia však nepatria do tejto politiky.
- 108 Pokiaľ ide o tvrdenie uvádzané Komisiou ohľadom dvoch uvádzaných nariadení, nezodpovedá dôkazným požiadavkám vyplývajúcim z judikatúry Súdneho dvora. Ako už totiž Súdny dvor rozhodol v rozsudku zo 4. septembra 2014, Komisia/Rada (C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 75), prináleží účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na výlučnú povahu vonkajšej právomoci Únie, aby o tom predložil dôkaz. Komisia však nepredložila žiadny prvok, ktorý by bol schopný preukázať výlučnú povahu externej právomoci Únie, na ktorú sa odvoláva na základe článku 3 ods. 2 ZFEÚ. V každom prípade plánované opatrenia neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by bolo schopné ovplyvniť uplatňovanie nariadení č. 600/2004 a 601/2004, pretože tieto posledné uvedené opatrenia sa týkajú činností rybolovu a nie ako v predmetnom prípade činností zachovania biologických zdrojov.
- 109 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého si Rada splietla spoločnú právomoc a zmiešané činnosti, hoci tento argument bol vyjadrený Komisiou v žalobných návrhoch, Rada sa rozhodla na neho neodpovedať.

– *Posúdenie Súdnyim dvorom*

- 110 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa uplatnenia článku 3 ods. 2 ZFEÚ, treba v prvom rade pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia má Únia výlučnú právomoc na uzatváranie medzinárodnej dohody, ak toto uzatvorenie môže ovplyvniť spoločné pravidlá alebo zmeniť ich dosah.
- 111 Takto teda normotvorca Únie tým, že vyhradil výlučnú právomoc na prijatie dohody za podmienok stanovených v článku 3 ods. 2 ZFEÚ Únii, chcel týmto ustanovením predísť tomu, aby sa členské štáty mohli jednostranne alebo kolektívne zaviazovať tretím štátom na povinnosti, ktoré by mohli ovplyvniť spoločné pravidlá alebo zmeniť ich dosah [pozri v tomto zmysle stanovisko 2/15 (Dohoda o voľnom obchodovaní so Singapurom) zo 16. mája 2017, EU:C:2017:376, bod 170].
- 112 Vzhľadom na tento cieľ sa článok 3 ods. 2 ZFEÚ musí na účely zabezpečenia jeho potrebného účinku vykladať v tom zmysle, že hoci jeho znenie odkazuje výlučne na uzatvorenie medzinárodnej dohody, uplatňuje sa takisto na začiatku pri rokovaní o takejto dohode a na konci, keď orgán zriadený na základe uvedenej dohody je vyzvaný prijať vykonávacie opatrenia k tejto dohode.

- 113 Ďalej, z ustálenej judikatúry vyplýva, že existuje riziko narušenia spoločných pravidiel Únie prostredníctvom medzinárodných záväzkov prijatých členskými štátmi alebo riziko zmeny pôsobnosti týchto pravidiel, ktoré môže byť dôvodom pre výlučnú externú právomoc Únie, ak tieto záväzky patria do oblasti uplatnenia uvedených pravidiel, pričom na konštatovanie o existencii takého rizika netreba, aby sa oblasť upravená medzinárodnými záväzkami úplne prekrývala s právnou úpravou Únie. Pôsobnosť pravidiel Únie môže byť konkrétne ovplyvnená, či zmenená medzinárodnými záväzkami najmä vtedy, ak tieto záväzky spadajú do oblasti, ktorú takéto pravidlá už vo veľkej miere pokrývajú [stanovisko 1/13 (Prístupenie tretích štátov K Haagskemu dohovoru) zo 14. októbra 2014 EU:C:2014:2303, body 71 až 73].
- 114 Okrem toho existencia takéhoto rizika ovplyvnenia sa môže konštatovať, keď bez toho, aby to bolo nevyhnutne v rozpore so spoločnými pravidlami Únie, predmetné medzinárodné záväzky môžu mať vplyv na zmysel, rozsah a účinnosť týchto pravidiel [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, Komisia/Rada, C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 102, a stanovisko 1/13 (Prístupenie tretích štátov k Haagskemu dohovoru) zo 14. októbra 2014, EU:C:2014:2303, bod 85].
- 115 Prináleží dotknutej strane, aby predložila prvky takej povahy, ktoré preukážu, že bola porušená výlučná povaha vonkajšej právomoci Únie, na ktorú sa chce odvolať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, Komisia/Rada, C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 75).
- 116 V predmetnom prípade však Komisia nepredložila takéto prvky.
- 117 Treba totiž v prvom rade konštatovať, že na účely preukázania, že predmetné medzinárodné záväzky patria do oblasti, ktorá je už pokrytá pravidlami Únie, sa Komisia obmedzila na odvolanie sa na obsah viacročnej pozície, ako aj na nariadenia č. 600/2004 a 601/2004 bez toho, aby vykonala analýzu, či oblasť uplatnenia týchto posledných uvedených nariadení pokrýva „z veľkej časti“ tie, ktoré sú cieľom uvedených medzinárodných záväzkov.
- 118 V tejto súvislosti vyplýva z analýzy vykonanej v bodoch 89 až 92 tohto rozsudku, že Canberrský dohovor oprávňuje komisiu CAMLR, ktorej boli dokument na rokovanie a plánované opatrenia adresované, aby prijala opatrenia, ktorých hlavným cieľom a hlavnou zložkou, a teda v podstate hlavnou oblasťou pôsobnosti, je ochrana životného prostredia.
- 119 Na druhej strane sa zdá, že oblasť pokrytá viacročnou pozíciou, ako aj nariadeniami č. 600/2004 a 601/2004 je v podstate obmedzená na rybolov. Na jednej strane totiž z článku 1, ako aj z bodu 2 prílohy I viacročnej pozície vyplýva, že táto pozícia sa vzťahuje aj na pozície, ktoré majú byť prijaté v mene Únie v rámci komisie CAMLR, keď je tento orgán vyzvaný, aby prijal rozhodnutia, ktoré majú právne účinky v oblastiach týkajúcich sa SRP. Na druhej strane z odôvodnení 4 a 5 nariadenia č. 600/2004 a odôvodnenia 6 nariadenia č. 601/2004, ako aj zo znenia článku 1 každého z týchto nariadení vyplýva, že tieto posledné uvedené nariadenia majú za cieľ v podstate regulovať činnosti rybolovu v oblasti, kde sa uplatňuje Canberrský dohovor.
- 120 Takto teda nemožno oblasť uplatňovania dotknutých medzinárodných záväzkov považovať v každom prípade za takú, že patrí „z veľkej časti“ do tej, ktorá už je pokrytá viacročnou pozíciou alebo nariadeniami č. 600/2004 a 601/2004.
- 121 V druhom rade Komisia neposkytla dostatočné dôkazy týkajúce sa povahy údajného rizika.
- 122 Pokiaľ totiž ide o viacročnú pozíciu, Komisia sa len obmedzila na uvedenie toho, že táto pozícia nestanovuje povinnosť Únie konať spoločne s členskými štátmi. V tejto súvislosti však stačí konštatovať, že článok 1 viacročnej pozície stanovuje, že táto pozícia sa týka výlučne určenia pozície Únie pri príležitosti výročného zasadnutia komisie CAMLR, keď je táto komisia vyzvaná na prijatie rozhodnutí, ktoré majú právne účinky na otázky patriace do SRP. Z toho vyplýva, že táto viacročná

pozícia v každom prípade nijako neprejudikuje to, či by napadnuté rozhodnutia, ktorých hlavná zložka a hlavný účel patria do politiky životného prostredia, mali byť prijaté samotnou Úniou alebo Úniou konajúcou spolu s členskými štátmi.

- 123 Rovnako, pokiaľ ide o nariadenia č. 600/2004 a 601/2004, je pravda, že Komisia poukázala na viaceré spoločné pravidlá, ktoré by podľa nej v prípade prijatia plánovaných opatrení mohli byť narušené, a takto teda predložila určité prvky, ktoré by mohli preukázať, že plánované opatrenia patria prinajmenšom do oblasti pôsobnosti nariadení č. 600/2004 a 601/2004. Neidentifikovala však, s cieľom preukázania, že tieto isté opatrenia môžu mať dosah na význam, dosah a efektívnosť týchto nariadení, ustanovenia týchto opatrení, ktoré by mohli byť pôvodcami týchto narušení, ani nespresnila rozsah týchto narušení.
- 124 Preto argument Komisie, podľa ktorého boli napadnuté rozhodnutia prijaté v rozpore s článkom 3 ods. 2 ZFEÚ, treba zamietnuť ako nedôvodný.
- 125 Pokiaľ ide ešte o argument uvádzaný Komisiou, ktorým Komisia tvrdí, že Rada si zamenila pojmy „spoločnej právomoci“ a „zmiešanej vonkajšej činnosti“ a v dôsledku toho odmietla, aby v oblasti spoločnej právomoci Únia mohla konať sama, nemožno ho uznať.
- 126 V tejto súvislosti Súdny dvor iste už mal príležitosť spresniť, že samotná okolnosť, že konanie Únie na medzinárodnej scéne patrí do právomoci, ktorá je rozdelená medzi ňu a členské štáty, nevylučuje možnosť, aby Rada nemohla vo svojom okruhu získať väčšinu nevyhnutnú na to, aby Únia mohla túto vonkajšiu právomoc vykonávať sama [pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2017, Nemecko/Rada, C-600/14, EU:C:2017:935, bod 68, citujúci bod 244 stanoviska 2/15 (Dohoda o voľnom obchode so Singapurom) zo 16. mája 2017, (EU:C:2017:376)].
- 127 Vzhľadom na to podľa ustálenej judikatúry, keď sa Únia rozhodne vykonávať svoje právomoci, takýto výkon sa musí realizovať tak, aby sa dodržalo medzinárodné právo (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 291, ako aj citovanú judikatúru).
- 128 V osobitnom rámci systému zmlúv o Antarktíde by pritom výkon vonkajšej právomoci Únie, o ktorú ide v prejednávanych veciach, ktorý by vylučoval členské štáty, bol v rozpore s medzinárodným právom.
- 129 Zo znenia článku VII ods. 2 písm. c) v spojení s článkom XXIX ods. 2 Canberrského dohovoru totiž vyplýva, že organizácia pre regionálnu hospodársku integráciu, akou je Únia, môže k tomuto dohovoru pristúpiť a stať sa členom komisie CAMLR iba pod podmienkou, že sú jej členmi aj členské štáty. Žiadna podobná podmienka spojujúca účasť týchto štátov v komisii CAMLR s tým, že dotknutá regionálna organizácia bude takisto členom tejto komisie, však stanovená nie je.
- 130 V dôsledku toho treba konštatovať, že Canberrský dohovor nedáva takým organizáciám pre regionálnu integráciu, medzi ktoré patrí Únia, úplný autonómny status v rámci komisie CAMLR.
- 131 To platí o to viac, že všetky medzinárodné zmluvy a dohovory o Antarktíde tvoria organizovaný a súdržný systém, nastavený tou najvšeobecnejšou a najstaršou z nich, teda Zmluvou o Antarktíde, čo reflektujú ustanovenia článku V Canberrského dohovoru. Z toho vyplýva, že aj zmluvné strany tohto dohovoru, ktoré nie sú zmluvnými stranami Zmluvy o Antarktíde, uznávajú osobitné záväzky a povinnosti poradných zmluvných strán uvedeného dohovoru, a v dôsledku toho uplatňujú nimi doporučené opatrenia. Sú to teda v prvom rade poradné strany Zmluvy o Antarktíde, ktoré sú hýbatelmi uvedeného zmluvného rámca pre Antarktídu a zabezpečujú jeho súdržnosť.

- 132 Únia pritom patrí k zmluvným stranám Canberrského dohovoru, ktorým sú určené ustanovenia článku V ods. 1 a 2 tohto dohovoru, keďže nie je zmluvnou stranou Zmluvy o Antarktíde. Z toho konkrétne vyplýva, že je povinná uznať osobitné záväzky a povinnosti poradných zmluvných strán Zmluvy o Antarktíde, vrátane záväzkov a povinností jej členských štátov, ktoré majú tento status, či už sú členmi komisie CAMLR, alebo nie.
- 133 Umožniť Únii, aby za týchto podmienok v rámci komisie CAMLR využila možnosť konať bez členských štátov v oblasti spoločnej právomoci, hoci niektoré z nich majú na rozdiel od nej status poradných zmluvných strán Zmluvy o Antarktíde, by vzhľadom na osobitnú pozíciu, ktorú Canberrský dohovor zastáva v systéme zmlúv o Antarktíde, ohrozovalo povinnosti a výsady týchto poradných zmluvných strán, čo by mohlo oslabiť súdržnosť uvedeného zmluvného systému a v konečnom dôsledku by bolo v rozpore s ustanoveniami článku V ods. 1 a 2 Canberrského dohovoru.
- 134 Z toho vyplýva, že druhý subsidiárny dôvod musí byť zamietnutý.
- 135 Keďže sa nevyhovelo žiadnemu z dvoch žalobných dôvodov, treba žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 136 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou v súlade s jej návrhmi.
- 137 Okrem toho podľa článku 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Luxemburské veľkovevodstvo, Holandské kráľovstvo, Portugalská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Žaloby sa zamietajú.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.
3. Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Luxemburské veľkovevodstvo, Holandské kráľovstvo, Portugalská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy